

Mr and Mrs B. Hölmlquist
11342 Church Street
Chicago 43, Ill.

N:r 64.

Tsingtao den 30 april 1950.

Frank dew 24/5-50

Älskade Barnen våra!

Det är ju sista april i dag och jag har haft sådant göra att få min studentmössa ren, tror att det är tid på att köpa en ny, den ser så hemskt ut trots all rengörning!!!!
Tack älskade Dodo för brev nr 48 av den 10 demes som kom oss tillhanda den 27/4. Det är så roligt att få gå ner till den här brevlådan och titta efter brev och då det ligger ett ärogram så vet jag att det är från min Dodo, mycket roligare än då Gunnar kommer med det dagen efter. Hoppas du fått mitt brev där jag säger att du kan fortsätta att sända breven hit för det ser inte ut som om den där värld den som äger huset kommer tillbaka. Vad det är tokigt att gång på gång få ändra adress så här, men vad skall man göra då man inte vet var man skall vara nästa vecka eller månad. Men andra är bäst att ej säga till om ändrad adress, för det blir bara besvär och de skriver inte så ofta och deras brev kan jag vänta på någon dag till men inte Dodos. Du tackar för brev 59 men säger att du inte fått 58. Hoppas du fått det för i det var ett brev från pappa och han skriver ju inte ofta, så det vore hemskt förargligt om det kommit bort. Det handlade mest om att ni inte skulle försöka gå ut i vår mission, för den är säkert den sämsta ni kan gå ut i, för de kunna inte sända ut pengar. Men det brevet var det sista som gick via miss smith, så det kanske kom lite senare för mitt brev 59 hade ju gått på tio dagar säger du, det är väl ändå rekord.

Så har du väl fått brevet med förklaring på erat namn, det är så ordentligt gjort av Bernies svärfar, han har gått igenom det med läraren, allt skall vara så ordentligt som du vet Dodo.

Så trevligt bröllop ni varit på, låter som det vore ett mycket rart par, hoppas få träffa dem någon gång. Påsken ha ni firat så trevligt låter det och du fick din "flickas" korg, men den var ju blå, då är det väl för en pojke? Jag har hört förut att i ditt nya hemland ha de blått för flickor och skärt för pojkar, precis tvärt emot vad vi svenskar har. Men Dale säger att de ha lika som vi svenskar, vilket är rätt eller är båda rätt? Det lät väldigt sött i alla fall med den lilla bädden. Tänk att din och Bernies egen baby skall ligga i den. Ack snart börjar man bli otålig och vill att babyn skall komma, men du har ju två och en halv månad kvar eller hur? Men var riktigt försiktig i sjunde månaden, det är många som genom oförsiktighet får ^{babyn} den just den månaden, du ser väl efter henne Bernie så hon inte lyfter något tungt? Skrattna kan du göra det är bara bra för babyh, men lipa så lite som möjligt!!!!

På tal om Dale så var han en dag till den där firman här i stan som gör utskärningar i trä så vackert, vill inte skriva namnet. ~~Innan~~ Han köpte då ett runt bord och en stor skärm samt en kamferkista. Innan vännerna kom in så var G. och jag där och tog ut en del saker för G. skulle ju resa hem. Vi kunde inte få ut sakerna för vännerna kom in, men jag har väl varit där tio gånger och frågat honom om han har mina saker kvar. "Jo då men jag vet inte riktigt var för allt är gömt". "Det gör inget sa jag bara du behåller det åt mej". När Dale var där sålde han bordet åt honom för han behövde pengar sa han. Ja sa till honom att han kunde ha fått pengar för flera månader sedan bara han sagt till. Jag skojade sedan med Dale att han köpt mitt bord, men sa sedan att jag hade inte betalt något så jag kunde inte göra anspråk på det och Dale visste ju ~~xxx~~ inte att jag velat ha det. I torsdags då jag kom från samma plats som bordet var köpt och beställt mej för ett annat bord var Dale här och Gunnar sa att jag fick inte gå ut i matsalen utan sitta snällt tills han sa att kaffet var färdigt. Jag hade skojat med att det var moster Öbergs ~~kaffe~~ födelsedag och att vi måste få extra kaffe. Då jag äntligen fick gå in så såg jag kakan på bordet och det stod moster Öberg gratuleras på kakan, men bredvid på golvet står det där fina runda utskurna bordet som Dale köpt och så hade han skrivit ett kort och gratulerat mej på födelsedagen -50 och en god jul samma år, så jag fick bordet av honom. Jag ville först inte ta emot det, men det gick förstås inte och han sa att han köpte det egentligen för att mannen behövde pengar så väl och då han visst att jag tyckte så mycket om det så fick jag det. Så nu har han köpt det bordet som jag hade tänkt köpa istället för det där. Det

Hanna för att han varit och varit här så mycket, han tycker det skall bli roligt på träff på dag

Det var ju hämskt snällt av honom. Jag har nu köpt ett juvelskrin till Alma och tyg till en sidenrock till babyn och så får jag hitta på något till Dale.

Eran pappa är fortfarande dålig. I torsdags då jag var ner till den där affären var pappa ensam hemma, han var så trött så han ville sova och då passade jag på att gå ut. Strax efter det jag gått kom ~~de~~ en vän och förhörde honom i över två timmar, pappa var väldigt svag förstås, hade inte krafter till det så han hade svettats så han var alldeles blöt och innan han fick ombyte, av kläder blev han väl kall så han var så dålig på natten. Så den personen tog ner honom riktigt, han hade börjat att få sitta uppe några minuter, han sov så gott när den där kom. Man vill inte skriva så fullt som man känner. De hade ringt två gånger efter honom, men då de hörde att han var sjuk så sa de att han behövde inte gå ut, men de kunde väl ha väntat några dagar till, det var väl inte så viktigt så de behövde trötta ut en sjuk människa så. Samma frågor som vi hade då vi var där alla utläningar och ställdes inför stora rådet. Han var vänlig sa pappa, men det var ju taktlöst att hålla på så länge med en sjuk människa. Man blir så rasande ibland på dem så man vet inte vad man skall göra. Då du skriver om dem så säj bara vännerna men inget situationstecken. Mätte de inte ha tagit pappas brev till er, det var skrivit på engelska, inget farligt i det men i alla fall. I brev 59 närslut jag ett kort på oss två och Bella, men du säjer inget om det så kanske det var tagit. Skriv om det är du snäll, för jag vill inte sända fler ~~krax~~ kort om de tar dem.

Smittan har varit här en tolv gånger tror jag, var här i går och fick då reda på att pappa hade haft besök, han sa också att det var alldeles förmycket för honom. Men som väl hade det inte gått tillbaka ner i lungorna, så katarren sitter högre upp, men jag kan fortfarande höra väsandet i luftrörerna. Det är förskräckligt långt samt och du vet Dodo hur otålig pappa är då han skall ligga bara ett par dar och nu är det tre veckor snart. Har inte legat så länge sedan han hade sin reumatiska värk -38. Men krafterna skall väl komma så småningom, i går hade han kläder på sej för första gången, men han kan inte vara uppe lång stund, kallsvettas så väldigt. Värsta är med hans lektioner, han ligger och tänker på dem, men man kan ju inte hjälpa att man blir sjuk. Han hade månadsexamen i går och skall ha på i morron också, han har skrivit frågor och så vaktar de för honom, då sparar han två lektioner. Han hoppas gå på onsdag och smittan sa att det kanske går, men han vet inte hur ömtålig min gubbis är, jag skulle vilja ha honom inne en vecka till, att sätta sej i en kall skollokal efter en sådan här pers är inte bra. Han hostade i natt så han kräktes, han har så svårt att få upp slemmet och det gör att allt samlar sej under natten, han höll på i femton minuter i ett sträck, det är inte så lätt att somna sedan man varit uppe så där, så jag är så sömnig, i dag.

Smittan gick in som vanligt till vännerna och hörde hur långt de kommit med hans papper som han nu frågat om i sex månader. De frågade då med detsamma vilken båt han ville resa med!!! Så fort har jag inte tänkt mej det sa han, men i mitten på maj kanske jag kan resa. Han måste naturligtvis överlämna en hel del innan han reser. Nog är de egendomliga, säjer ingeting på ett halvt år och så helt plötsligt får de resa vilken dag de vilja. Det blir tomt då han reser. Han kommer nog att hälsa på er om han kommer till er stad för han har frågat ett par gånger efter din adress. Nu skall Cowherd komma hem från södra hamnstaden i morron, får då höra hur det gått för honom, han skulle ringa hem till sin fru. Om vännerna låter honom ta hit sin fru så tror jag inte att de ledande i ditt land tillåter det. Jag skulle inte ta hit min fru med tre små barn i sådana här tider om jag var karl och inte tror jag att han är så pigg på det heller, men hon vill visst. Skall visst inte vara något vidare lyckligt äktenskap säjes det, här går han stackar och får aldrig några brev sänder ett telegram en gång i månaden, han hade visst fått ett brev för inte så förfärligt längesedan sa de, men det gjorde honom inte glad, så alla tycker det är så synd om honom. Han reser förstås hem om inte hon kan komma ut. Hon har haft det så svårt, hennes första man torterades visst till döds av solungarna och vart hon kommit så har det varit krig och oroligheter så kanske hon blivit lite underlig. Stackars människor.

Ja nu hälsas ni så innerligt kärt båda två och alla släktingar så kärt. Pappa sa just nu: "Åa i dien li ki mo yo". Inga krafter alls. Han sover och sover i dag. Gud vare med er våra kära. Er far och ett brev på 3 ark från -

Mm

Ester tycks vara borta, har fått arken 4-6 men inte början. Förargligt.